

komme med sin redegørelse, som han altså skal afgive til Skatteudvalget. Så synes jeg ærlig talt, at man burde afvente den og læse den, før man går videre. Jeg er i hvert fald ikke i stand til at bringe sagen videre. Dertil kender jeg overhovedet ikke sagen tilstrækkeligt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, hvorfor statsministeren møder så fuldstændig uforberedt op til Folketingets spørgetid, som tilfældet er i dag.

Vi havde det første spørgsmål, hvor hr. Søren Søndergaard stillede spørgsmål, og hvor jeg også stillede spørgsmål, og hvor statsministeren måtte erkende, at han overhovedet ikke vidste noget om sagen.

Nu får vi det også at vide. Hr. Morten Homann har stillet et helt præcist spørgsmål om den konkrete sag, nemlig hvorfor der ikke blev handlet dengang, og så kunne statsministeren da godt have undersøgt det. Hvorfor har statsministeren ikke sat sig ind i det problem?

Jeg går da ud fra, at statsministeren er enig i, at det er et kæmpe problem for den nuværende regering, at skatteministeren forsømt at gøre sit arbejde, som han burde have gjort på det tidspunkt. Det går jeg ud fra vi er enige om. Det vil jeg bare spørge om for god ordens skyld.

Jeg synes altså godt, at statsministeren, og det er bare en opfordring, til kommende spørgetider kunne sætte sig ind i de konkrete spørgsmål og baggrunden for de spørgsmål, der bliver stillet her i salen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun sige til hr. Keld Albrechtsen, at hvis han ikke er tilfreds med mine svar, må han jo stille spørgsmålet til skatteministeren.

Jens Peter Verner (S):

Jeg prøver så igen at spørge til det helt principielle: Finder statsministeren ikke, at når der fra en arbejdsgruppe ligger et forslag til at ændre loven, som der gør i det her tilfælde, er det kritisabelt, at den ændring ikke finder sted?

Kl. 13.50

Når man dertil kan underbygge, at forslaget rent faktisk har været på VK-regeringens lovprogram i oktober 2002, bliver det vel endnu mere kritisabelt, at man ikke gør noget ved det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan i det hele henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt, og endnu en gang minde om, at Skatteudvalget har stillet spørgsmål til skatteministeren. Han vil komme med en redegørelse, og den synes jeg at man skal afvente.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes altså, det er utilfredsstillende, at statsministeren ikke vil besvare de spørgsmål, der bliver stillet. Det er jo forberedte spørgsmål. Det er spørgsmål, som bliver afleveret om fredagen inden kl. 11, som statsministeren er bekendt med. Derfor kan det ikke være rigtigt, at statsministeren møder frem i spørgetiden og bliver kortere og kortere i sine besvarelser. Nu er de næsten nede på enstavelserord.

Så vil jeg da godt spørge statsministeren, for det må statsministeren i det mindste kunne tage stilling til: Mener statsministeren generelt, at skatteministeren gør sit arbejde godt nok? Har statsministeren den overvejelse, om det er klogt for regeringen at fortsætte med at have den nuværende skatteminister som skatteminister? Det er dybest set der, vi er henne, hvor vi bliver tvunget til at stille det spørgsmål til statsministeren, er det ikke sådan?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg har fuld tillid til skatteministeren.

Med hensyn til svarenes længde: Det er rigtigt, at jeg prøver at svare kort og klart. Jeg kan konstatere, at hr. Keld Albrechtsens indlæg bliver længere og længere.

Første næstformand (Svend Auken):

Så slutter hr. Morten Homann med et spørgsmål.

Morten Homann (SF):

Jeg kan jo konstatere, at statsministeren ikke ønsker at svare på, om det er acceptabelt, at der ikke er blevet levet op til det, som statsministeren tidligere har sagt er regeringens politik, nemlig at lukke skattehuller, så snart de bliver opdaget. Det er jo helt bevisligt ikke sket i det her tilfælde.

Tilbage står der bare for mig den konklusion, at det, der i virkeligheden er regeringens politik, er, at man helst ikke skal lukke skattehuller, men i stedet for lade det være op til virksomhedernes gode moral, selvjustits og opfattelse af, hvad der er ret og rimeligt, om de vil betale skat eller ej.